

RUBAİ MISRALARINDA HİKMET DAMLALARI (37)

ŞAİR ALİ ÖZDOĞAN

VİRÜS

İnsan insanlığa küs
içi pis sureti süs
Ruh olmuş şeytana üs
Gör de sus virüs virüs

DÜŞÜNME KOŞ!..

'Durup düşünme koş' dedi nefis..
Düşünürsen, vicdan başıma bela ...

ADALET VE ALET

Haksızlığı şiâr etmiş ah dilinde adalet
Fırsatı bekliyor cânî adalet ona âlet

SON DURAK

Sadâ-yi dâvet-i ulvî şol âteş-i firaktan
Söyle nâyî bulsun âşık vuslatı iftiraktan
Gah süreyyâdan serâyâ gah serâdan süreyyâyâ
Ol huzuru Kibriyâ'ya geçerek son duraktan

BİZAR ETTİN

Bizar ettin kalup gönlüm ne cevrenden inlesin
Ne şol ağyar yalan aşktan figân feryâd dinlesin
Yeter artık senin bildim güzellikler aldanup
Kanup ol mâh yüzün yandum azap kıldın cümlesin

DÜNYADA...

Beri gel dışardan bak kimi kapacak köşe
Akbaba olmuş kimi tez davranacak leşe
Ne komedi hem dram seyret yerli sinema
Dünyada üç gün nema sonra doğru ateşe

AĞYAR İLE HEMHAL OLMAK

Ağyar ile hemhâl olmak sandım derdime ilaç
Yüzü perdeli zalimi eyledim başıma taç
Aç bıraktım hem ruhumu güya tok oldum amma
Ahret için düştüm gam'a gönül zerreye muhtaç

SIRLAR

Üflenen o sır nedir ne der nâyin âhengi
Cümle var'ın âlem-i mânâda asıl rengi
Ah tegannîde kalan oldu nefsine çengi
Cümle var'ın âlem-i manada asıl rengi

OKLAVALI İNZİVA

Kör hem nankör oldu adem bedava sandı hava
Eylemedi ân-ı iz'an sarfetti bâd-ı hevâ
Ah cezası tez kesildi hapiste nev-i beşer
Şimdi iki derde şaşar oklava vü inzivâ

BENDE BENDEN ZERRE YOK

Beni bende gören gafil bende benden zerre yok
Ah ne tende ne bedende bende benden zerre yok
Gördüğün cam hem şikeste olup durur gün be gün
Dönsün yüzün sır o şemste bende benden zerre yok

VAKT-İ KAZA

Çeker bizi fâni bir dem bırakmaz
Gelir vakt-i kazâ ah yüze bakmaz
Kimi içer takmaz tuzlu suyundan
Âlûde çeşmedir tertemiz akmaz

HİKMET BİLMEDİ ÂDEM

Geldi gelecek safâ İntizar-ı dem cefâ
Kefen renk oldu kafa hikmet bilmedi âdem
İzan eylese kafa Hû deyû girse safâ
Mazhar olurdu af'a hikmet bilmedi âdem

CENNETE SIRAT İMİŞ

Dünya gâye-i hayâl nehârı dâhi leyâl
Ümmîd vü hiss-i hayal Cennete sırat imiş
Seyyâl evlad ü iyâl fânî ebed'e meyyal
Ümmîd vü hiss-i hayal Cennete sırat imiş

AKIL VERİLDİ AMMA...

Muciznü mâ bir beden kaş göz eyler itaat
Ne kirpikte isyan var ne kalpte bir an rahat
Akıl verildi amma cehalet seçti âdem
Hem kör oldu hem sağır ne ibadet ne tâat.

BATI

Çıktın insanlıktan batı binbir hile tefrika
Belki de beddua etti aç çocukla Afrika

AFRİKADAN GELEN SES

Afrika'dan gelen ses diyorsa hâlâ 'açım'
İnsanlık çok yalvarır korona gelme bacım

İNSAN NİÇİN MASKELİ?

Göklerden sorsa melek insan maskeli niçin
Hakka karşı yüzümüz kalmadı onun için

ŞU FİRÂK

Ne belâdır şu firâk gör ne belâ
Kanatır kalpleri hep çeşm-i elâ
Ki şu aşk gurbeti kılmış ta sıla
Ediyor kalpleri hun çeşm-i elâ

NEDENDİR?

Sormamıştım kendime. nedendir bunca gam'ın
Güneş içre değilmiş meğer kırılan cam'ın

BÜYÜK YARA

Ah kendine aydın der görmez toprak kapkara
Oysa ölüm beşerde var olan büyük yara
Buz gibi erir günler vermeden bir dem ara
Gel aydın sen de mum yak şu kapkara mezara

AH YALANCI COŞKULAR

Ah yalancı coşkular havada çırpılan el
Hani nerdesin şimdi ölümü öldür de gel

KOCA BİR YALAN İMİŞ

Şuurda yiten şair ne bilir aşka dâir
Fâniye aşk vesâir koca bir yalan imiş

İMTİHAN İMİŞ

Lezzet içredir elem bin ağlayıp bir gülem
Zannettim biter çilem meğer imtihan imiş